

Povídání o dýmkách a o doutnících

Rozhovor s Dr. Josefem Stanislavem, který je členem Mezinárodní akademie dýmek, členem CIPC (Mezinárodní asociace dýmkařských klubů) a který je také uznávaným odborníkem na dýmky u nás i v zahraničí.

Sám již dvacet let dýmky dováží, prodává a je současně velkým propagátorem dýmek. Buduje si vlastní značku dýmek a doutníků Stanislaw, které jsou oblíbené u nás, v Evropě a prodávají se i v Rusku.

Dr. Stanislav je všude obklopen dýmkami, ve své kanceláři má všechny obrazy s dýmkařskou tematikou, samozřejmě při rozhovoru kouří ze své oblíbené dýmky Ser Jacopo a dokonce i na jeho pracovním stole najdeme vyřezanou obrovskou dýmku.

Sám tvrdí, že kouření dýmky je vyšší kultura kouření.

» Proč se kouří cigarety? «

Protože tělo potřebuje dostat svou pravidelnou dávku nikotinu. A to rychle. Ale dýmka se kouří pomalu, v klidu a kvůli chuti tabáku. Dýmka se také neinhuluje do plic, tabák se vychutnává na jazyku. A v ruce navíc

držíte krásné ladné tvary dýmek. Říká se, že kuřák cigarety běží, kuřák doutníku jde a kuřák dýmky sedí. Myslím, že toto vystihuje dýmku a kouření dýmky velmi dobře.

» Proč existuje tolik rozličných tvarů dýmek a různých dýmkových tabáků? «

Protože kuřáci dýmky jsou individualisté. Kouřením dýmky dávají najevo svůj postoj, svoji individualitu a svůj vkus. Pravověrný kuřák je zároveň i sběratelem dýmek. Občas dostávám otázku, jakou dýmku si má začínající kuřák dýmky vybrat. Vždy doporučuji, aby si dýmku osahal, potěžkal v ruce. Dýmka mu musí být sympatická a musí mu dobře sedět v ruce. Dýmka totiž vystihuje jeho charakter.

» Mluvil jste o sběratelství. Jaké dýmky se sbírají? «

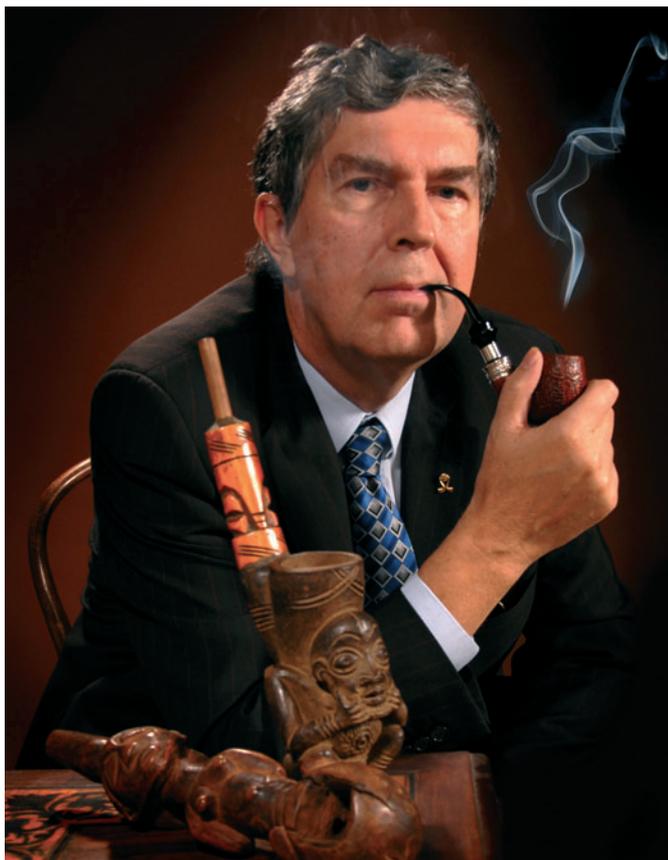
Celá řada kuřáků dýmky vlastní rozsáhlé sbírky dýmek. U nás máme sběratelství v krvi, podobně jako například v Německu. Ve sbírkách jsou zastoupeny historické i etnografické dýmky, protože dýmka provází člověka už více jak 2000 let. Ve sbírkách našich sběratelů jsou často zastoupené vojenské porcelánové dýmky, které se u nás vyráběly hlavně před 1. světovou válkou. Každý odvedenec si nechal namalovat dýmku s vojenským motivem, se svým jménem a číslem regimentu, ke kterému byl odveden. Populární u nás byly i tak zvané gypsovky, které se vyráběly Kolíně až do 2. světové války. Gypsovky se kupovaly po půl tuctu a k tomu byla vždy jedna troubel. Když hlavička nasákla močkou, tak se vzala další.

Řada sběratelů dýmek je členem Klubu sběratelů kuriozit. Některé sbírky dýmek mají také velkou historickou hodnotu. Musíme si uvědomit, že rozvoj cigaret přineslo až dvacáté století. Do té doby se tabák kouřil především pomocí dýmek a v jižních zemích se balil do doutníků. Dýmka byla dříve součástí každodenního života. Jak jsem již zmiňoval, dříve se vyráběly dýmky vojenské, dýmky k narození potomka či dýmky různých cechů.

Dnes je móda v čajovnách kouřit vodní dýmky, dříve v 19. a 20. století existovaly sádrové dýmky, které se zapůjčovaly v kavárnách, v Café. Nejznámější byly z ty z Vídně.

» Jaká je u nás nejoblíbenější značka dýmek? «

Nejpopulárnější značkou u nás je Peterson z Dublinu. Vyrábí velkou část svého sortimentu se stříbrným kroužkem v cenově přijatelné hladině.

» **Dá se někde vyrobit třeba vlastní dýmka? «**

Dýmkařské kluby pořádají akce, kdy je možné navštívit přímo výrobce dýmek, a tam je možné si zkusit vlastnoručně vyrobit dýmku. Například u Jana Kloučka, což je výrobce dýmek Jan Pipes v Kostelci nad Černými Lesy.

» **Ale zpět k doutníkům. Co vás přimělo mít i vlastní značku doutníků? «**

Zjistil jsem, že celá řada kuřáků doutníku patří mezi příležitostné kuřáky. Zkrátka si chtějí vyzkoušet nějaký dobrý doutník. Bohužel se velmi často stává, že si tento začátečník koupí značkový doutník, například kubánské výroby. Takový člověk odejde z prodejny například s Cohibou v kapse. Cohiba patří mezi velmi silné doutníky a vyžaduje již zkušeného kuřáka doutníku. Začátečníka ovšem odradí. Motá se mu hlava, je mu špatně. A to jen z toho důvodu, že si nedal poradit. Proto jsem hledal takový doutník, který by byl vhodný právě pro příležitostné doutníky. Ten jsem po dlouhém hledání našel v Dominikánské republice. Základní řada Stanislav doutníků má skladbu lehkého a jemného doutníku za velmi přijatelnou cenu. Proto doporučuji vždy začínat s lehkým doutníkem například

z Dominikánské republiky, ideálně se značkou Stanislav a později přejít k jiným značkám. Mne osobně chutná například Arturo Fuente či Santa Damiana.

» **A kde bychom tedy takový doutník měli kupovat? «**

Rozhodně ne tam, kde s doutníky neumí zacházet. Vybírejte vždy nějakou specializovanou prodejnu, která bude mít kvalitní humidor. Klidně se podívejte na vlhkoměry, v jaké kondici jsou doutníky skladovány. Rozhodně čtěte pouze doutník v perfektním stavu.“

» **A jak poznám, že je doutník v dobrém stavu? «**

„Na to je velmi jednoduchý test. Lehce zmáčknete konec doutníku mezi palcem a ukazováčkem. Pokud se doutník pružně vrátí zpět, je v dobrém stavu. Jakmile uslyšíte jakékoli praskání. Tak raději dát ruce pryč.“

A co byste doporučil například za doutníkové příslušenství?

„Rozhodně doporučuji velmi kvalitní ořezávače americké firmy Xikar. Je to špička ve svém oboru. Mají i výborný zvlhčovací systém pro doutníky a skvělé zapalovače.“

Děkuji vám za rozhovor.

www.mostex.cz • www.mostex.cz